

ZOEN ME TOT IK ZWICHT

Helen Hoang

Zoen me tot ik zwicht

Uit het Engels vertaald door
Anna Post Uiterweer en Ellis Post Uiterweer

the house of books

Eerste druk, juli 2018
Tweede druk, januari 2022

Oorspronkelijke titel: *The Kiss Quotient*

Oorspronkelijk uitgegeven door: Berkley, een imprint van Penguin Random House LLC, 2018

© Helen Hoang, 2018

© Vertaling uit het Engels: Anna Post Uiterweer en Ellis Post Uiterweer, 2018

© Nederlandse uitgave: The House of Books, Amsterdam 2022

Omslagontwerp: Eileen Carey

Omslagontwerp Nederlandse uitgave: bij Barbara

© Omslagbeeld: Regina Wamba; Shutterstock

© Auteursfoto: Eric Kieu

Typografie: Crius Group, Hulshout

ISBN 978 90 443 6455 2

ISBN 978 90 443 5386 0 (e-book)

NUR 302

www.thehouseofbooks.com

www.overamstel.com

OVERAMSTEL

uitgevers

The House of Books is een imprint van Overamstel uitgevers bv

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor mijn familie

Dank je wel, Ngoại, Mẹ, Chi 2, Chi 3, Chi 4, Anh 5 en 7,
dat jullie mijn veilige plek zijn.

Dank je, schat, dat je van me houdt, etiketje,
eigenzinnigheden, obsessies en al.

Dank je, B-B en I-I, dat jullie je moeder laten schrijven.
Jullie betekenen alles voor me.

1

‘Ik weet dat je niet van verrassingen houdt, Stella. Dus om je bijtijds van onze verwachtingen op de hoogte te stellen, wil ik je even duidelijk maken dat we klaar zijn voor kleinkinderen.’

Stella Lane keek op van haar ontbijt naar het sierlijk ouder wordende gezicht van haar moeder. Het kleine beetje make-up dat ze droeg, accentueerde haar koffiekleurige en strijdlustige ogen. Dat beloofde weinig goeds voor Stella. Elke keer dat haar moeder zich iets in het hoofd had gehaald, veranderde ze in een soort honingdas met een vendetta – strijdlustig en vasthoudend, maar dan zonder het gegrauw en de vacht.

‘Ik hou het in gedachten,’ zei Stella.

Paniekerige gedachten schoten door haar hoofd. Kleinkinderen betekende baby’s. En luiers. Bergen luiers. Exploderende poep-luiers. En baby’s huilenden, weeklagend gekerm dat dwars door de ziel sneed, en zelfs door de allerduurste *noise-cancelling* koptelefoons. Hoe kon zo’n klein mensje toch zo lang en zo hard huilen? Bovendien heb je voor een baby een man nodig. En dat betekende een vriendje. Een vriendje betekende daten. Daten betekende seks. Ze huiverde.

‘Je bent dertig, Stella, lieverd. We maken ons zorgen omdat je nog steeds single bent. Heb je Tinder weleens geprobeerd?’

Stella nam een flinke slok uit haar glas water, waardoor ze per ongeluk een ijsblokje inslikte. Toen haar keel weer leeg was, zei ze: ‘Nee, nog niet.’

Bij de gedachte aan Tinder en de dates die het beloofde op te leveren, brak het zweet haar al uit. Ze haatte alles aan daten, ze zou er haar veilige routine voor moeten opgeven, ze zou doodsaai en onvoorspelbare gesprekken moeten voeren en, nogmaals, de seks...

‘Ik heb promotie aangeboden gekregen,’ zei ze, in de hoop dat het haar moeder zou afleiden.

‘Alweer?’ vroeg haar vader, die zijn *Wall Street Journal* liet zakken waardoor zijn metalen brillette te zien was. ‘Kreeg je er een halfjaar geleden niet ook een? Dat is fenomenaal.’

Opgewekt ging Stella op het puntje van haar stoel zitten. ‘Onze nieuwste klant – een grote online verkoopsite waarvan ik de naam niet zal noemen – heeft ons heel interessante data aangeboden, waar ik de hele dag mee mag spelen. Ik heb een algoritme ontwikkeld om koopsuggesties te optimaliseren. Het schijnt dat het beter werkt dan verwacht.’

‘En wanneer krijg je die promotie precies?’ vroeg haar vader.

‘Nou...’ De hollandaisesaus en het eigeel van haar crabcakes benedict hadden zich vermengd en ze deed haar best om het geel spul met haar vork weer te scheiden. ‘Ik heb hem niet aangenomen. Ik zou Hoofd Econometrist worden met vijf mensen onder me en ik zou veel meer contact hebben met klanten. Ik wil gewoon met data werken.’

Haar moeder wuifde haar woorden achteloos weg. ‘Je bent aan het vastroesten, Stella. Als je jezelf niet meer blijft uitdagen, word je nooit beter in sociale contacten. Trouwens, is er niet iemand op je werk met wie je wilt daten?’

Haar vader legde zijn krant neer en vouwde zijn handen op zijn ronde buik. ‘Ja, wat is er met die ene jongen gebeurd? Philip James? Tijdens het laatste bedrijfsfeestje leek hij me wel een aardige jongeman.’

De handen van haar moeder vlogen naar haar mond als twee duiven die kruimels in het vizier kregen. ‘O, waarom heb ik daar niet aan gedacht? Dat was zo’n beleefde knul. En hij zag er nog goed uit ook.’

‘Ja, hij is wel oké, geloof ik.’ Stella liet haar vingertoppen over het glas gaan waarop zich condens had gevormd. Eerlijk is eerlijk, ze had Philip overwogen. Hij was verwaand en bot, maar hij zei tenminste

waar het op stond. Dat vond ze prettig. ‘Volgens mij heeft hij een aantal persoonlijkheidsstoornissen.’

Haar moeder klopte op Stella’s hand, maar in plaats van haar hand weer terug te trekken, liet ze die op Stella’s knokkels rusten. ‘Misschien past hij daardoor juist zo goed bij je, lieverd. Misschien kan hij vanwege zijn eigen problemen meer begrip voor jouw Asperger opbrengen.’

Haar moeder had gewoon een feit genoemd, maar toch klonken haar woorden onnatuurlijk en luid in Stella’s oren. Toen ze even naar de aangrenzende tafeltjes op het overdekte terras van het restaurant keek, zag ze dat niemand het gelukkig had gehoord. Ze keek naar de hand die op de hare lag en deed haar best om haar hand niet weg te trekken. Ze hield absoluut niet van ongevraagde aanrakingen en dat wist haar moeder maar al te goed. Dit deed ze om haar te ‘acclimatiseren’. Stella werd er gek van. Zou Philip dat wel dan begrijpen?

‘Ik zal erover nadenken,’ zei Stella, en dat meende ze. Liegen vond ze nog erger dan seks. Bovendien wilde ze dat haar moeder trots op haar was. Wat Stella ook deed, ze liep altijd een paar passen achter op het succes dat haar moeder voor haar voor ogen had, en zichzelf ook. Een vriend zou daarbij helpen, wist ze. Het probleem was alleen dat ze geen idee had hoe ze een man bij zich kon houden.

Haar moeder straalde. ‘Prachtig. Over een paar maanden organiseer ik mijn volgende benefietdinertje, dan wil ik dat je een date meeneemt. Natuurlijk zie ik je graag met meneer James, maar als dat niet lukt, vind ik wel iemand anders voor je.’

Stella kneep haar lippen stijf op elkaar. Haar vorige sekspartner was ook zo’n blind date van haar moeder geweest. Hij zag er goed uit – dat moest ze hem nageven – maar ze begreep zijn gevoel voor humor niet. Hij zat in het risicokapitaal, zij in de economie, dus dan zouden ze toch veel met elkaar gemeen moeten hebben, maar hij had het helemaal niet over zijn werk willen hebben. In plaats daarvan bleef hij het maar over de dynamiek op kantoor hebben.

En manipulatietactieken. Allemaal dingen waar zij niets over wist, waardoor ze er zeker van was dat het geen geslaagde date was.

Dus had ze het niet aan zien komen dat hij haar op de man af had gevraagd of ze seks met hem wilde. Ze wilde geen nee zeggen, dus zei ze maar ja. Er werd gezoend, waar ze niets aan vond. Hij smaakte naar het lamsvlees dat hij die avond had gegeten. Ze hield niet van lam. Ook werd ze misselijk van zijn cologne en raakte hij haar steeds overal aan. Zoals altijd in intieme situaties verstijfde haar lichaam. Voor ze het wist, was hij alweer klaar. Zijn gebruikte condoom gooide hij in de vuilnisbak naast het bureau van de hotelkamer en dat vond ze vervelend – hij wist toch ook wel dat zulke dingen in de prullenbak van de badkamer moesten? – en hij zei dat ze zich meer moest ontspannen, waarna hij wegging. Ze kon alleen maar denken aan de teleurstelling van haar moeder, als die zou weten wat een ramp ze was met mannen.

En nu wilde haar moeder nog kleinkinderen ook.

Stella stond op en pakte haar handtas. ‘Ik moet aan het werk.’ Ze lag flink voor op haar deadlines, maar toch was het een kwestie van moeten. Werk fascineerde haar en gaf haar een uitlaatklep voor het woeste verlangen in haar brein. Het werkte therapeutisch.

‘Goed zo, meisje,’ zei haar vader. Hij stond op en veegde zijn zijden hawaïshirt af voordat hij haar omhelsde. ‘Binnenkort sta je aan de top.’

Ze gaf hem een korte knuffel – ze kon best tegen aanrakingen, zolang ze zich er maar even op had kunnen voorbereiden – en snoof de bekende geur van zijn aftershave op. Waarom waren niet alle mannen zoals haar vader? Hij vond haar prachtig en slim, en ze werd niet misselijk van zijn geur.

‘Je weet best dat haar werk een ongezonde obsessie voor haar is, Edward. Moedig haar nou niet aan,’ zei haar moeder voordat ze zich weer tot Stella richtte en een diepe, moederlijke zucht slaakte. ‘Je zou eigenlijk in het weekend onder de mensen moeten komen. Als je nou wat meer mannen ontmoette, vond je de ware zo.’

Haar vader drukte een vluchtige kus op haar voorhoofd en fluisterde: 'Ik wou dat ik ook weer aan het werk kon.'

Stella schudde haar hoofd terwijl haar moeder haar omhelsde. De parelketting die haar moeder altijd om haar nek had hangen, drukte hard tegen Stella's borstbeen en de geur van Chanel no. 5 sloeg haar in het gezicht. Ze kon die allesoverheersende geur maar drie seconden lang tolereren voordat ze zich terugtrok.

'Ik zie jullie volgend weekend weer. Hou van jullie. Dag.'

Ze wuifde naar haar ouders, waarna ze het chique restaurant in Palo Alto uit ging en over de stoep liep tussen de bomen en de dure winkeltjes. Drie zonnige straten later kwam ze aan bij het lage gebouw waarin haar meest favoriete plaats ter wereld lag: haar kantoortje. Het linkerraampje op de derde verdieping was van haar.

Het slot van de voordeur klikte open toen ze haar handtas voor de sensor hield. Vervolgens stapte ze het lege gebouw in. Ze genoot van de echo van haar hakken op de marmeren vloer terwijl ze langs de receptie naar de lift liep.

In haar kantoor begon ze aan haar geliefde routine. Eerst zette ze haar computer aan en vulde ze haar wachtwoord in. Terwijl de software opstartte, zette ze haar tas in de la van haar bureau, waarna ze haar beker in de keuken vulde met water. Vervolgens trok ze haar schoenen uit en zette die op hun gebruikelijke plek onder het bureau. Ze zat.

Computer, wachtwoord, tas, water, schoenen, zitten. Altijd precies in die volgorde.

Statistical Analysis System, ook wel bekend als SAS, laadde automatisch en de drie computerschermen op haar bureau werden gevuld met datastromen. Aankopen, muisklikken, inlogtijden, soorten betalingen – simpele dingen, eigenlijk. Toch kon ze hiermee meer over mensen te weten komen dan de mensen van zichzelf wisten. Ze strekte haar vingers en plaatste die op het zwarte ergonomische toetsenbord, klaar om zich in haar werk te verliezen.

'O, hoi Stella. Ik dacht al dat jij het was.'

Ze keek om naar het onwelkome aangezicht van Philip James die in de deuropening stond. Door zijn strakke kapsel en bruinige haarkleur kwamen zijn hoekige kaken beter uit. Zijn poloshirt zat gespannen om zijn borst. Hij zag er fris, geraffineerd en slim uit – precies het soort man met wie haar ouders haar het liefst zagen. En hij had haar betrappt op werken voor haar plezier in het weekend.

Haar gezicht werd rood, en ze duwde haar bril hoger op haar neus. ‘Wat doe jij hier?’

‘Ik moest even iets ophalen wat ik gister had laten liggen.’ Hij trok een doos uit zijn winkeltas die hij voor zich uit zwaaide. Stella zag het woord DUREX in grote letters. ‘Fijn weekend verder. Dat komt bij mij wel goed.’

Het gesprek tijdens het ontbijt met haar ouders raasde door haar hoofd. Kleinkinderen, Philip, nog meer blind dates, succesvol zijn. Ze bevochtigde haar lippen en probeerde snel iets te bedenken om te zeggen. Wat dan ook. ‘Heb je echt zo’n grote doos daarvan nodig?’

Zodra ze was uitgesproken, vertrok ze haar gezicht.

Hij grijnsde zo vals als maar kon, maar zijn stralend witte tanden maakten het geheel wat minder irritant. ‘Ik heb waarschijnlijk minstens de helft nodig. De nieuwe stagiaire van de baas heeft me mee uit gevraagd.’

Dat vond Stella toch wel indrukwekkend. Dat nieuwe meisje leek haar nogal verlegen. Wie had gedacht dat ze zo veel in haar mars had? ‘Gaan jullie uit eten?’

‘En meer, lijkt me,’ zei hij met een stoute blik in zijn ogen.

‘Waarom heb je gewacht tot zij jou vroeg? Waarom heb je haar niet eerst meegevraagd?’ Ze had altijd gedacht dat mannen juist liever de jager waren in situaties zoals deze. Had ze het soms mis?

Philip propte zijn legervoorraad aan condooms ongeduldig weer in zijn plastic tas. ‘Ze is nog maar net afgestudeerd. Ik wilde niet de reputatie krijgen dat ik op jong jaag. Bovendien vind ik het leuk als een meisje weet wat ze wil en er ook voor gaat... Zeker in bed.’ Hij bekeek haar van top tot teen en glimlachte alsof hij zo door haar

kleren heen kon zien. Ze verstijfde en voelde zich opgelaten. ‘Zeg, Stella, ben jij nog maagd?’

Ze wendde zich weer tot haar schermen, maar het leek wel alsof de data onbegrijpelijk waren geworden. De cursor knipperde op het programmeerscherm. ‘Dat gaat jou niets aan. Maar nee, ik ben geen maagd.’

Hij kwam haar kantoor binnen, leunde met zijn heup tegen haar bureau en keek haar achterdochtig aan. Weer drukte ze haar bril hoger op haar neus, al was dat helemaal niet nodig. ‘Dus onze bijzondere econometrist heeft het weleens gedaan. Hoe vaak? Drie keer?’

Ze ging hem niet aan zijn neus hangen dat hij het juist had. ‘Dat gaat je niets aan, Philip.’

‘Waarschijnlijk lig je doodstil op je rug recursies door te nemen terwijl de man zijn gang gaat. Of niet soms, mevrouw Lane?’

Dat zou Stella best willen doen als ze een manier had om gigabytes aan informatie in haar hoofd te bewaren, maar dat zei ze natuurlijk niet hardop. Ze ging nog liever dood.

‘Als een man van de wereld, en omstreken, kan ik je aanraden om te oefenen. Het wordt fijner als je er zelf beter in wordt, en dat vinden mannen ook fijner.’ Hij duwde zich van het bureau vandaan en liep naar de deur. Zijn tas vol condooms zwiepte wild om hem heen. ‘Geniet van je eindeloze week.’

Zodra hij weg was stond Stella op en smeedde de deur dicht, harder dan nodig. De knal galmde door het gebouw, en haar hart sloeg over. Ze trok haar kokerrok recht, waardoor ze haar ademhaling een beetje onder controle kreeg. Maar toen ze weer achter haar computer zat, kon ze door de spanning niets anders dan naar het knipperende streepje staren.

Had Philip gelijk? Vond ze seks maar niets omdat ze er niet goed in was? Zou oefening het beter maken? Wat een verleidelijk idee. Misschien was seks ook wel interpersoonlijk, iets waarvoor ze meer moeite moest doen dan anderen, net zoals een praatje maken, oogcontact maken, en etiquette.

Maar hoe moest je seks dan oefenen? Het was niet alsof mannen zich aan haar voeten wierpen, zoals vrouwen schijnbaar bij Philip. Elke keer dat ze bij een man in bed lag, knapte hij zo hard af op haar gebrek aan enthousiasme dat het bij die ene keer bleef.

Bovendien was dit Silicon Valley, het rijk der technische genieën en wetenschappers. Alle single mannen waren vast net zo hopeloos in bed als zij. Als het even tegenzat, belandde ze in bed met een statistisch relevant aantal van dat soort types en had ze in plaats van relevante ervaring een flinke lading soa's te pakken.

Nee, wat Stella nodig had, was een professional.

Die waren niet alleen aantoonbaar ziektevrij, maar hadden ook uitstekende referenties. Tenminste, dat nam ze aan. Zo zou zij het in elk geval aanpakken als zij in die tak zou werken. Normale mannen wilden dingen als persoonlijkheid, humor en goede seks – allemaal dingen die zij niet had. Professionals deden het voor geld. Daar had Stella dan wel weer veel van.

In plaats van aan haar interessante nieuwe data te werken, opende Stella haar browser en googelde ze: California Bay mannen escort dienst.

2

Welke envelop moest hij als eerste openmaken? Die met resultaten van de test of die met de rekening? Michael was altijd paranoïde genoeg om het alleen veilig te doen, dus de resultaten zouden goed moeten zijn. Zouden moeten. Uit ervaring wist hij dat pech geen aanleiding nodig had om zich op te dringen. Wat rekeningen betreft, die waren altijd slecht nieuws. De vraag was alleen hóé slecht.

Met gespannen spieren opende hij de rekening. Hoeveel moest hij deze maand betalen? Zijn blik gleed meteen naar de onderste regel waar het totaalbedrag stond. Hij zuchtte diep. Niet verschrikkelijk. Op een schaal van een speldenprikje tot een totale vermorseling was dit een blauwe plek.

Dat betekende waarschijnlijk dat hij chlamydia had opgelopen.

Hij zette de rekening op de metalen ladekast achter zijn keukentafel en opende de resultaten van zijn soa-test. Allemaal negatief. Godzijdank. Het was vrijdagavond, dus moest hij aan het werk.

Hij moest zich klaarstomen voor een vrijpartij. Dat was niet gemakkelijk, zo vlak na de resultaten van zijn soa-test en de bijbehorende rekening. Even vroeg hij zich af hoe het zou zijn als hij nooit meer rekeningen zou hoeven te betalen. Dan was hij vrij. Dan kon hij zijn oude leventje weer oppakken en... Hij werd overspoeld door schaamte. Nee, hij wilde geen einde aan de rekeningen. Dat nooit. Nooit.

Michael ijsbeerde door zijn goedkope appartementje en trok zijn kleren uit. Zo probeerde hij het enthousiasme voor zijn werk terug te vinden. In het begin was de taboesfeer die eromheen hing al genoeg geweest, maar na drie jaar escort te zijn geweest, was die nieuwigheid er wel vanaf. Nu haalde hij zijn voldoening vooral uit wraak.

Moet je je zoon nu eens zien, pa.

Zijn vader zou het vreselijk vinden om te horen dat zijn zoon seks had voor geld. Dat was een fijn idee, maar het werkte niet bepaald lustopwekkend. Daar had hij fantasietjes voor. In gedachten liep hij zijn favorieten af. Waar had hij vannacht zin in? De sexy lerares? De eenzame huisvrouw? De geheime minnaar?

Hij zette de douche aan en wachtte tot de badkamer vol stoom stond voordat hij onder de waterstralen stapte. Adem in, adem uit. Hij stoomde zich mentaal klaar. Hoe heette zijn cliënt van vandaag ook alweer? Shanna? Estelle? Nee, Stella. Hij durfde er twintig dollar om te verwedden dat ze eigenlijk anders heette, maar goed. Ze had van tevoren betaald, dus wilde hij iets extra's voor haar doen. Het werd dus de sexy lerares.

Het was zijn eerste jaar op de universiteit. Eigenlijk ging hij nooit naar college, maar van dit vak miste hij geen moment, omdat mevrouw Stella de bordenwisser altijd vlak voor zijn stoel op de grond liet vallen. Hij stelde zich haar rok voor die een stukje opkroop wanneer ze zich voorover boog om de wisser op te rapen en begon zijn penis te strelen. Na het college legde hij haar voorovergebogen over haar bureau en trok haar rok omhoog. Ze had geen ondergoed aan. Onmiddellijk stootte hij bij haar naar binnen. Als er op dat moment iemand de collegezaal in zou komen...

Kreunend trok hij zijn hand terug voordat hij de grens voorbij was. Hij was klaar om mevrouw Stella buiten de collegezaal te leren kennen.

Met zijn fantasie nog in gedachten kwam hij de douche uit en trok een spijkerbroek, een t-shirt en een zwart sportjack aan. Even keek hij in de beslagen spiegel en na twee vingers door zijn vochtige haren te hebben gehaald besloot hij dat hij toonbaar was.

Condooms, sleutels, portemonnee. Uit gewoonte las hij het bericht dat zijn klant van vanavond had achtergelaten.

Geen cologne alsjeblieft.

Dat was makkelijk. Daar hield hij toch al niet van. Hij stopte

zijn telefoon in zijn zak, waar hij ook de rest van zijn spullen had gestopt, en verliet zijn appartement.

Niet veel later stond hij op de parkeerplaats van het Clement Hotel. Toen hij de lobby van het strakke, ultramoderne gebouw binnen liep, streek hij zijn revers recht en speelde zijn ontmoetings-spel waarbij hij zich probeerde voor te stellen hoe zijn cliënt eruit zou zien.

Als leeftijd had ze dertig opgegeven. Hij zuchtte en maakte er vijftig van. Alles onder de veertig was altijd een leugen. Tenzij het een groepsdingetje was, maar die deed hij nooit. Vrijgezellenfeestjes brachten veel geld op, maar hij vond het te deprimerend om een jonge relatie te verpesten. Misschien was dat sneu van hem, maar hij leefde het liefst in een wereld waarin aanstaande bruiden alleen seks hadden met hun aanstaande echtgenoten, en vice versa. Bovendien vond hij grote groepen opgewonden vrouwen doodeng. Je kon je er niet tegen verzetten en ze hadden scherpe nagels.

‘Stella’ zou best eens een verwende vijftigjarige kunnen zijn, gek op snoepgoed, wellnessweekendjes en poedels, waardoor ze decadent rond was en gewend om op handen gedragen te worden in bed – en daar had Michael geen enkel probleem mee. Ze zou ook best een vijftigjarige yogafanaat kunnen zijn die groene sapjes dronk en een seksmarathon wilde die Michaels fitness-sessie met gemak zou kunnen vervangen. Of, en dat was zijn minst favoriete, misschien was ze zo’n keiharde Aziatische carrièretijger die hem had gekozen vanwege zijn half Vietnamese en half Zweedse afkomst, waardoor hij op die Koreaanse acteur Daniel Henney leek. Zulk soort vrouwen deden hem aan zijn moeder denken, en na afloop had hij altijd behoefte aan een therapeutisch gevecht met zijn boksbal.

Hij liep het restaurant van het hotel binnen en zocht met zijn blik een bruinharige vrouw met bruine ogen en een bril aan een van de spaarzaam verlichte tafeltjes. Omdat het openmaken van zijn post zo vlekkeloos was verlopen, maakte hij zich nu klaar voor een flinke tegenvaller. Zijn blik gleed over tafels vol zakenmannen

tot hij uiteindelijk een Aziatische vrouw aan een tafeltje alleen zag zitten. Toen hij haar tot in details zag uitleggen hoe de serveerster haar salade precies moest klaarmaken, en vervolgens met perfect gemanicuurde vingers haar lichtbruine haren kamde, zonk de moed hem in de schoenen. Dit werd nog een lange nacht.

Nee, dit werd het hoogtepunt van een semester vol seksuele spanningen. Ze wilden dit allebei. Hij wilde dit.

Voordat hij bij haar was, ging er ineens een roodharige broodmagere man tegenover haar zitten, die liefdevol haar hand pakte. Opgelucht vervolgde Michael zijn zoektocht. Verder zat er niemand alleen aan een tafeltje... behalve een meisje helemaal in het hoekje.

Ze had haar bruine haren in een strakke knot gebonden en droeg een sexy bibliothecaressebril op haar schattige neusje. Eigenlijk leek alles aan haar wel een sexy bibliothecarissen-cosplay. Ze droeg nette pumps, een grijze kokerrok en een getailleerd wit Oxford-shirt dat tot aan de kraag was dichtgeknoopt. Misschien was ze dertig, maar ze had net zo goed vijftientig kunnen zijn. Ze iets jongs en gezond over zich, ook al had ze zich net fronsend over de menukaart gebogen.

Nogmaals keek Michael het restaurant door. Was er ergens een verborgen camera te zien of hadden zijn vrienden zich achter de plantenbakken verstopt? Zo te zien niet.

Hij greep de stoelleuning tegenover de vrouw vast. 'Pardon, ben jij Stella?'

Meteen keek ze op, en Michaels hoofd was in één klap leeg. Achter die sexy bril gingen twee prachtig zachtbruine ogen verscholen. En dan die lippen – precies vol genoeg om verleidelijk te zijn zonder hun lieflijkheid te verliezen.

'Sorry, ik denk dat ik hier verkeerd ben,' zei hij glimlachend, in de hoop niet te gênant over te komen. Een vrouw als zij had vast geen escort ingehuurd.

Ze knipperde met haar ogen en sprong toen op waardoor de tafel verschoof. 'Nee, dat ben ik. Jij bent Michael. Ik herken je van

je foto.’ Ze stak haar hand uit. ‘Ik ben Stella Lane, fijn kennis te maken.’

Hij kon haar eerst alleen maar aanstaren. Zo werd hij anders nooit begroet door zijn cliënten. Normaal gesproken wezen ze hem met een slinkse en geheimzinnige glimlach op zijn stoel, met een blik die verraadde dat ze zich beter dan hij voelden maar alsnog behoefte hadden aan wat hij te bieden had. Maar zij begroette hem juist als... een gelijke.

Snel schudde hij zijn verbazing van zich af. Hij nam haar hand in de zijne en schudde die. ‘Michael Phan. Ik vind het fijn je te ontmoeten.’

Toen hij haar hand weer losliet, gebaarde ze onhandig naar een stoel. ‘Ga zitten.’

Hij nam plaats en keek toe terwijl zij weer op het puntje van haar stoel ging zitten. Haar rug hield ze zo recht als een plank. Ze bekeek hem aandachtig, maar zodra hij een wenkbrauw optrok, richtte ze haar aandacht weer op de menukaart. Ze bewoog haar bril met haar neus.

‘Heb je honger? Ik wel.’ Haar knokkels kleurden wit, zo stevig had ze de kaart vast. ‘Ze hebben hier goede zalm, en biefstuk. Mijn vader houdt van lam...’ Plotseling keek ze op, en zelfs in het gedimde licht kon hij zien dat ze bloosde. Ze schraapte haar keel. ‘Misschien maar geen lam.’

Hij kon het niet laten te vragen: ‘Waarom geen lam?’

‘Die smaakt zo wollig, en als jij... als we...’ Ze richtte haar blik op het plafond en haalde diep adem. ‘Dan kan ik alleen nog maar aan schapen, lammetjes en wol denken.’

‘Begrepen,’ zei hij grijnzend.

Toen ze naar zijn mond keek alsof ze niet meer wist wat ze wilde zeggen, grijnsde hij nog breder. Meestal kozen vrouwen hem vanwege zijn uiterlijk. Toch had hij zelden zo’n sterk effect op een vrouw gehad. Hij vond het een eer, al was het ook wel grappig.

‘Is er iets waarvan jij wilt dat ik het laat staan?’ vroeg ze.

‘Nee, ik vind alles best,’ zei hij op lichte toon, al voelde hij spanning in zijn borst. Waarschijnlijk maagzuur. Dit kon niet het resultaat zijn van één attent gebaar.

Nadat de serveerster hun bestelling had opgenomen, nam Stella een slok water en tekende met haar vinger geometrische vormen in de condens op haar glas. Toen ze doorkreeg dat hij zag wat ze deed, bloosde ze en ging op haar hand zitten.

Op de een of andere manier vond hij dat aandoenlijk. Als ze niet vooraf had betaald, zou hij het niet geloven dat ze hier echt zat. Waarom deed ze dit? Ze zou een vriend moeten hebben... of een man. Tegen beter weten in – hoe minder hij wist, hoe beter – keek hij naar haar linkerhand die nog op tafel lag. Geen ring. Geen wit lijntje.

‘Ik heb een voorstel,’ zei ze plotseling, met haar blik recht op hem gericht. ‘Dan heb ik het over een soort verbintenis voor de komende maanden, denk ik. Ik heb... liever... dat ik de enige ben die jou al die tijd heeft. Als dat kan.’

‘Waar denk je dan aan?’

‘Eerst wil ik weten of dat kan.’

‘Ik werk alleen op vrijdagavond.’ Daar hield hij het bij. Een keer per week was al erg genoeg. Nog vaker en hij zou helemaal draaien en dat kon hij niet laten gebeuren. Te veel mensen waren van hem afhankelijk.

Normaal gesproken zag hij zijn cliënten nooit meer dan één keer. Vaker en ze raakten gehecht, en dat kon hij niet hebben. Toch wilde hij haar voorstel aanhoren, hij kon het later altijd nog afwijzen.

‘Dus je hebt de komende maanden tijd?’ vroeg ze.

‘Dat hangt van jouw voorstel af.’

Ze duwde haar bril hoger haar neus op en rechtte haar rug. ‘Ik ben heel slecht in... wat jij doet. Maar ik wil er beter in worden. Ik denk dat ik beter word als iemand het me leert en ik wil dat jij dat doet.’

Nu pas begreep hij het. Ze vond zichzelf slecht. In seks. En ze wilde er les in krijgen. Ze wilde hem als mentor.

Maar hoe leer je iemand seks?

‘Ik denk dat we het eerst een keertje moeten proberen voordat we een verbintenis aangaan,’ probeerde Michael. Ze was vast helemaal niet zo slecht, en ze had al betaald. Hij moest haar ten minste dit avondje geven.

Fronsend knikte ze. ‘Je hebt gelijk. We moeten eerst een nulmeting uitvoeren.’

Opnieuw verscheen er een grijns op zijn gezicht. ‘Ben je soms wetenschapper, Stella?’

‘O nee, ik ben econoom. Eigenlijk econometrist.’

Voor Michael klonk dat gewoon als heel slim. Er be kroop hem een vreemd gevoel. Hij had altijd al een zwak voor slimme meisjes gehad. Daarom was zijn favoriete fantasie ook de sexy lerares. ‘Ik weet niet wat dat is.’

‘Ik gebruik statistiek en rekenkunde om economische systemen te modelleren. Heb je weleens iets op internet besteld, waarna je een mail kreeg met aanbevelingen? Ik probeer formules op te stellen om die aanbevelingen te maken. Het is een fascinerend terrein.’ Onder het praten leunde ze naar hem toe. Het enthousiasme straalde van haar af. Het was alsof ze hem een geheimje vertelde. Over wiskunde. ‘Het is nu alweer helemaal anders dan toen ik les gaf tijdens mijn master.’

Het gevoel werd sterker. Het leek alsof dit gesprek haar alleen nog maar mooier had gemaakt. Bruine ogen met volle wimpers, volle lippen, een tedere kaaklijn en een kwetsbare nek. Onmiddellijk schoten gedachten over het losknopen van haar shirt door zijn hoofd.

Maar deze keer wilde hij het niet snel afronden. Hij wilde niet rechtstreeks aan de seks, wegwezen en naar huis. Dit meisje was anders. Het was haar uitstraling. Hij wilde de tijd voor haar nemen om te proberen haar ook zo enthousiast te krijgen. Zijn penis drukte tegen zijn gulp, waardoor Michael weer naar het hier en nu werd getrokken.

Zijn huid voelde warm en gevoelig aan, zijn hartslag versnelde. Zo had hij zich al heel lang niet meer gevoeld. En hij had niet eens aan iemand anders hoeven denken. Even herinnerde hij zich eraan dat dit een zakelijke deal was. Zijn eigen wensen deden er niet toe. Dit was net als alle andere keren, zodra de taak was volbracht, kwam er weer iemand anders.

Hij haalde diep adem en zei het eerste wat in hem opkwam: ‘Zat je op school soms op een wiskundeclub?’

Ze lachte naar haar glas water. ‘Nee.’

‘Scheikundeclub? Of schaken?’

‘Nee en nee.’ Ze glimlachte verdrietig, waardoor hij zich afvroeg hoe het voor haar geweest was op de middelbare school. Ze keek naar hem op en zei: ‘Laat me raden, jij deed aan sport?’

‘Nee. Mijn vader vond sport niet belangrijk.’

Ze fronste. ‘Dat vind ik moeilijk te geloven. Je ziet er erg... sportief uit.’

‘Hij vond alleen praktische zaken belangrijk. Zoals zelfverdediging.’ Eigenlijk wilde hij het niet toegeven, maar zijn vader had hier wel gelijk in gehad. Vanwege de manier waarop zijn vader zijn geld verdiende, hadden de technieken die hij had geleerd hem meerdere malen geholpen wanneer een stel rotkinderen hem weer eens pestten.

Ze keek op. ‘Wat doe je dan? Mixed martial arts? Kungfu? Jeet kune do?’

‘Van alles een beetje. Hoe komt het dat jij lijkt te weten waar je het over hebt?’

Ze richtte haar blik weer op haar glas. ‘Ik kijk graag naar kungfu-films en dat soort dingen.’

Hij kreunde. ‘Zeg me niet dat je van Koreaanse dramaserieën houdt?’

Ze glimlachte. ‘Ja.’

‘Ik lijk helemaal niet op Daniel Henney.’

‘Nee, jij ziet er beter uit.’

Hij legde zijn handen voor zich op tafel. Shit. Hij moest blozen. Wat voor escort bloost nou? De kamers van zijn zusjes hingen vol met foto's van Henney. Niemand was zo knap als die man. Op een schaal van 0 tot Henney gaven zijn zusjes hem een 8. Niet dat het hem iets had kunnen schelen waar hij stond vergeleken bij die acteur, tot dit meisje hem ineens een 11 had gegeven.

Op dat moment werd hun eten geserveerd, waardoor hij haar compliment niet meer hoefde te beantwoorden. Omdat zij de zalm had besteld, had hij hetzelfde gekozen. Alles, behalve lam. Hij gniffelde in zichzelf. Wollig...

De vis was heerlijk, dus at hij hem helemaal op. Waarschijnlijk was alles op de menukaart heerlijk. Het Clement Hotel was een van de exclusiefste hotels in Palo Alto. De kamers kostten wel meer dan duizend dollar per nacht. Blijkbaar verdienen econometristen goed.

Hij keek naar Stella, die met haar eten speelde. Alles aan haar was ingetogen. Ze gebruikte geen make-up, haar nagels waren kort en ongelakt en ze droeg simpele kleding, al paste het perfect. Waarschijnlijk was het op maat gemaakt.

Toen ze haar bestek neerlegde en haar mond afveegde, lag de helft van haar zalm nog op haar bord. Als ze elkaar beter hadden gekend, had hij aangeboden om te helpen haar bord leeg te eten. Van zijn oma moest altijd alles tot de laatste rijstkorrel op.

'Eet je de rest niet op?'

'Ik voel me nerveus,' gaf ze toe.

'Dat is nergens voor nodig.' Hij was een bijzonder goede escort en hij zou wel voor haar zorgen. Deze keer keek hij er nog naar uit ook.

'Dat weet ik. Ik kan er niets aan doen. Zullen we het maar gewoon zo snel mogelijk afronden?'

Hij trok zijn wenkbrauwen op. Nog nooit had iemand zoiets gezegd over een nachtje met hem. Hij zou nog flink lol krijgen om haar op andere gedachten te brengen.

'Goed dan.' Hij legde zijn servet op zijn lege bord en stond op. 'Laten we naar je kamer gaan.'

3

Eerst haalde Stella de deur van het slot, waarna ze de intiem belichte suite binnen stapte en haar handtas op de stoel naast de deur legde. Haar hakken plaatste ze op de grond ernaast tegen de muur en ze slaakte een bevrijdende zucht toen haar blote voeten het tapijt raakten.

Michael bekeek haar geamuseerd. Ze keek naar haar tenen. Uit gewoonte had ze haar schoenen uitgetrokken. Dat was een van haar routines. Was het soms ongeleefd om dat in gezelschap te doen? Misschien moest ze ze weer aantrekken? Ze had een steen in haar maag en haar hart ging tekeer.

Maar toen trok hij ook zijn eigen zwartleren schoenen uit, die hij naast de hare neerzette. Vervolgens trok hij zijn jack uit en drapeerde het over de stoel, naast haar tas. Daaronder droeg hij een simpel wit t-shirt met korte mouwen en zijn spijkerbroek hing laag om zijn heupen. Stella kon haar ogen er niet vanaf houden.

Zijn lichaam was een combinatie van stevige spieren en een losse houding. Nog nooit had ze zo'n knappe man gezien.

En ze gingen het vanavond doen.

Ze snakte wanhopig naar adem en vluchtte de badkamer in. Daar leunde ze met haar handen op het koele graniet en keek in de spiegel. Haar ogen waren net iets te ver opengesperd, haar lippen waren droog en ze zag lijkbleek. Dit kon ze helemaal niet. Waarom had ze een knappe escort gekozen? Wat haalde ze zich in haar hoofd?

Ze trok een gezicht. Ze had zich helemaal niets in haar hoofd gehaald. Na urenlang alle escortadvertenties te hebben nagelopen en alle gezichten en omschrijvingen te hebben bekeken, had ze al na één blik op Michael haar keus op hem laten vallen. Zijn ogen. Donkerbruin met scherpe wenkbrauwen erboven. Een intense maar vriendelijke blik. Bovendien had hij alleen maar vijfsterren-recensies

gekregen. Het sprak ook in zijn voordeel dat hij op die sexy K-drama-acteur leek. Nu bleek dat een nadeel. Ze had het gevoel alsof haar avondeten naar boven wilde komen om in de wasbak te belanden.

Toen zag ze in de spiegel dat hij in de deuropening stond. Hij bewoog zich zo sexy, het was alsof haar hart een sprongetje maakte en met moeite weer aan zijn dagelijkse taak begon. Hij kwam de badkamer in en bleef achter haar staan. Via de spiegel keek hij haar recht in de ogen. Zonder haar hakken stak hij een kop boven haar uit. Ze wist eigenlijk niet of ze dat prettig vond.

‘Mag ik je haar losmaken?’ vroeg hij.

Ze knikte. Al snel vielen haar haren losjes over haar schouders. Haar zwarte haarband belandde op de plank naast de wasbak, en hij haalde zijn handen door haar haren zodat de lokken over haar rug tuimelden. Ze huiverde van de spanning en wachtte op de aanraking die haar lichaam zou doen bevriezen. Dat ging sowieso gebeuren, en dan wist hij pas echt waar hij mee te maken had.

Toen zag ze een zwart vlekje op zijn biceps. Ze wilde het even goed bekijken en hief haar hand om ernaar te wijzen. Ze raakte mensen liever niet aan zonder hun toestemming. ‘Wat is dat?’

Hij glimlachte, waardoor zijn witte tanden zichtbaar werden. ‘Mijn tatoeage.’

Ze slikte en kreeg het warm. Eigenlijk had ze het nut van tatoeages nooit zo ingezien. Tot nu toe. Maar ze kon zich weinig aantrekkelijkers voorstellen dan Michael met een tatoeage. Het liefst wilde ze zijn mouw opstropen om hem beter te bekijken, maar haar hand bleef in de lucht hangen tot Michael hem vastpakte en tegen zijn huid drukte. Het was alsof er een schokje door haar lichaam ging, recht naar haar hart. Hij was zo perfect, alsof hij uit steen was gehouwen, maar zijn huid was zacht en warm, levend.

‘Je mag me aanraken,’ zei hij. ‘Overal.’

Die uitnodiging was zowel spannend als angstaanjagend. Een aanraking was zo persoonlijk. Hoe kon hij dat zo makkelijk doen met mensen die hij helemaal niet kende?

‘Weet je dat zeker?’ vroeg ze.

Opnieuw grijnsde hij. ‘Graag zelfs.’

Toen ze bleef aarzelen, trok hij zelf zijn mouw omhoog, waardoor de zwarte lijnen op zijn huid zichtbaar werden. Dat moest wel een grote tatoeage zijn. De lijnen liepen over zijn bovenarm, zijn schouder, tot in zijn t-shirt, waardoor ze er nog geen vorm in kon herkennen. Hoeveel van zijn lichaam was ermee bedekt?

Maar ze werd afgeleid door zijn stevige spieren. Ze had nog nooit zulke spieren aangeraakt. Eigenlijk wilde ze hem overal aanraken. En zijn geur. Hoe kon het toch dat die haar nu pas opviel?

‘Draag je cologne?’ vroeg ze, terwijl ze hem opsnoof.

Hij verstijfde. ‘Nee, hoezo?’

Ze bracht haar gezicht naar zijn nek, zonder hem daarbij aan te raken. ‘Je ruikt echt heel lekker. Hoe komt dat?’

Waar kwam die geur vandaan? Het leek wel overal om hem heen te hangen, maar toch was de geur niet sterk. Ze wilde er meer van ruiken.

‘Michael?’

Hij trok een gek gezicht. ‘Dat ben ik gewoon, Stella.’

‘Jij ruikt zo lekker?’

‘Blijkbaar. Dat heeft nog nooit iemand tegen me gezegd.’

‘Ik wil deze geur overal op mijn lichaam.’ Meteen was ze bang dat ze iets verkeerd had gezegd. Het klonk veel te persoonlijk, een beetje vreemd. Had hij al door hoe vreemd ze eigenlijk was?

Hij boog zich naar haar toe en fluisterde in haar oor: ‘Weet je zeker dat je zo slecht bent in bed?’

‘Hoe bedoel je?’

‘Tot nu toe ben je er verdraaid goed in.’

Ze sloot haar vingers om zijn arm en had haar lichaam het liefst stevig tegen hem aan gedrukt, als een stripper tijdens het paaldansen. Ze begreep er niets van. Zo gedroeg ze zich normaal gesproken helemaal niet, in tegenstelling tot Michael hield zij juist helemaal niet van aanrakingen. Maar plotseling snakte ze zo sterk naar zijn lichaam dat het pijn deed. ‘Maar we hebben nog helemaal niets gedaan.’

‘Je bent heel goed in het verbale stuk.’

‘Ik heb het al weleens gedaan. Er is geen verbaal stuk.’

‘Er is zeker wel een verbaal stuk,’ reageerde hij met een speelse blik in zijn ogen.

Ze wilde helemaal niet dat er een verbaal stuk bij hoorde. Ze was helemaal niet goed in praten. ‘Tot nu toe...’

Hij streek haar haren over haar ene schouder en kuste haar achter haar oor. Het gebeurde allemaal zo snel dat hij zich al had teruggetrokken toen haar lichaam verstarde. En toen hij zich niet weer naar haar toe boog, voelde ze zich ontspannen. De plaats in haar hals die hij gekust had, leek wel in brand te staan.

Zonder haar aan te raken, liet hij zijn vingers door haar haren glijden. Zachte, berekende bewegingen die van haar kruin langs haar nek over haar rug naar beneden gingen. Ze voelde zich er zowel kalm als gespannen door.

‘Ik denk dat je me nu moet kussen’ zei hij hees.

Ze voelde de paniek door haar lichaam stromen. Daar was ze helemaal niet goed in. Haar onhandigheid zou hen allebei in verlegenheid brengen. ‘Op je mond?’

Zijn mondhoek trok iets omhoog. ‘Waar je maar wilt, maar m’n mond is een goed begin.’

‘Misschien moet ik eerst even mijn tanden poetsen. Dat kan...’

Maar hij drukte zijn duim tegen haar mond, waardoor ze niet verder kon praten. Toch bleef zijn blik zacht. Ook die aanraking hield op voordat ze goed en wel wist wat er gebeurde. ‘Dan proberen we het op een andere manier. Wil je mijn tatoeage zien?’

Onmiddellijk maakte haar angst plaats voor nieuwsgierigheid. ‘Ja.’

Met een glimlach vol zelfspot trok hij zijn witte t-shirt uit en wierp het op de plank.

Stella’s mond viel open. Op de hele linkerhelft van zijn lichaam stond een brullende drakenkop. De lijnen op zijn hand vormden de klauw van het dier en op zijn borst stonden de schubben, die tot in zijn broek reikten.

‘Over je hele lichaam,’ zei ze.

‘Dat klopt. Hier...’ Hij pakte haar rechterhand vast en drukte die tegen zijn borst. ‘Voel maar.’

‘Vind je dat niet erg?’ Toen ze zag dat hij zijn hoofd schudde, beet ze op haar lip en legde ook haar linkerhand voorzichtig tegen zijn borst.

Eerst was ze verlegen in haar aanraking, maar hij leek het niet vervelend te vinden, dus durfde ze met haar hand over zijn brede borst te glijden. Ze kon zijn sterke spieren en onbehaarde huid voelen. De huid waar inkt onder zat voelde niet anders aan dan de rest van zijn lichaam. Fascinerend.

Toen gleden haar vingers af naar zijn buik. Ze telde zacht: ‘Vijf, zes, zeven, acht.’ Daarmee bereikte ze zijn broekband. De spieren van zijn buik bewogen met zijn ademhaling.

‘Kon je niet gewoon een sixpack hebben? Jij moest er acht van maken?’

Hij sloeg zijn ogen ten hemel en glimlachte. ‘Is dat een klacht, Stella?’

‘Ik heb geen klachten. Ik wist niet dat ik van tatoeages hield.’

‘Dus je vindt het mooi?’

Dat leek haar vanzelfsprekend, dus gaf ze geen antwoord. Bovendien vond ze het moeilijk om zich te concentreren. Zijn prachtige, atletische lichaam en die tatoeage, de warmte van zijn huid, en de heerlijke geur overweldigden haar.

‘Mag ik je bril afzetten? Kun je nog wat zien zonder?’

Ze slikte en knikte. ‘Ik ben bijziend, dus zie ik niets wat ver weg is, maar dat is niet erg, want...’

Hij zette haar bril af en plaatste die op de plank achter haar. Plotseling was de hele badkamer een vage vlek. Alleen hem kon ze goed zien... en voelen.

‘Het is misschien makkelijker om me te kussen als je je armen om mijn nek slaat,’ stelde hij voor.

Met bevende vingers gleden haar handen over zijn buik en borst

naar zijn nek. Ze hield haar armen stijf om zijn hals. ‘Klaar,’ zei ze.
‘Dichterbij.’

Ze kwam dichterbij.

‘Dichterbij.’

Weer kwam ze dichterbij, tot vlak voor het punt waarop hun lichamen elkaar zouden raken.

‘Stella, dichterbij.’

Nu pas begreep ze waar hij op doelde. Voorzichtig drukte ze zich tegen hem aan. Alleen nog haar kleren scheidden hen van elkaar. De zenuwen schoten door haar lichaam en ze voelde paniek opkomen, maar hij bleef rustig. Hij bleef staan en keek haar aan met die geduldige, vriendelijke ogen van hem. En vreemd genoeg ontspande ze.

‘Gaat het nog?’ vroeg hij.

Ze ging op haar tenen staan zodat hun lichamen precies in elkaar pasten. Haar hart klopte als een bezetene, maar ze had zichzelf in de hand. Allemaal omdat hij zo slim was geweest om haar de overhand te geven. ‘Het gaat nog.’

Toen sloeg hij zijn armen voorzichtig om haar heen en voelde ze de druk en de warmte van zijn omhelzing overal om haar lichaam. Ze voelde zich er rustig door, alsof spiergroepen die ze nog nooit had opgemerkt zich voor het eerst echt ontspanden. Misschien ging het wel beter dan ooit.

Voor zoiets betaalde ze met liefde nog een keer. Dit was hemels. Ze begroef haar gezicht in zijn hals en snoof zijn heerlijke geur op, terwijl ze met haar handen over zijn naakte huid gleed en probeerde binnen in hem te kruipen. Als ze nou nog iets dichterbij kon komen...

Plotseling voelde ze iets hards tegen haar buik. Ze keek op.

‘Let daar maar niet op,’ zei hij.

‘Maar we hebben nog helemaal niet gezoend, hoe kun je dan...’

Hij keek haar aan en legde zijn hand in het holletje van haar rug. De warmte van zijn handpalm brandde door haar kleding heen en haar haartjes gingen overeind staan. ‘Jij vindt mij fijn aanvoelen en

ik vind jou net zo goed heerlijk aanvoelen, Stella.'

Dat was nieuw voor haar. Intimiteiten kwamen voor haar altijd van één kant. De mannen hadden het naar hun zin... tot op zekere hoogte. En zij niet.

Nu had ze het wel naar haar zin. Ze voelde zich ineens dapper en roekeloos.

Weer keek ze naar zijn lippen. Er kwam een nieuw gevoel in haar op: verlangen. 'Wil je me leren zoenen?'

'Weet je zeker dat je het niet al heel goed kunt?'

'Dat weet ik zeker.'

Zijn mond kwam heel dichtbij, maar ze durfde hem niet te kussen, al wilde ze nog zo graag. Ze had nog nooit zelf iemand gezoend. De mannen kwamen meestal gewoon boven op haar terecht.

'En als ik zeg waar je mij kunt kussen?' fluisterde ze.

Hij glimlachte. 'Ja hoor.'

'Op... op mijn voorhoofd.'

Ze voelde zijn adem in haar oor toen hij de zijkant van haar voorhoofd kuste. 'En nu?' zei hij zacht. De woorden voelden als een streling.

'Mijn wang.'

Het puntje van zijn neus gleed over haar huid terwijl hij op weg was naar het kuiltje onder haar jukbeenderen. 'En nu?' vroeg hij met zijn mond nog licht tegen haar wang gedrukt.

Zo dichtbij. De adem stakte in haar keel. 'Mijn m-mondhoek.'

'Weet je het zeker? Dat is bijna een echte zoen.'

Plotseling werd ze ongeduldig. Haar vingers verstrengelden in zijn haren, en ze drukte met gesloten mond een kus op zijn mond. Het was alsof er een schok door haar lichaam vloeide. Na een korte aarzeling kuste ze hem opnieuw en ditmaal nam hij de teugels van haar over door haar te laten zien hoe het moest.

Dit was een echte zoen. En het was heerlijk.

Toen ze zijn tong tegen haar lippen voelde, schrok ze. Dit was niet meer fijn. Zijn tong. In haar mond. Ze trok zich terug. 'Moet dat?'

Hij zuchtte en keek haar verbaasd aan. ‘Hou je niet van tongzoenen?’

‘Het lijkt wel alsof ik een haai ben en jij een loodsmannetje dat mijn tanden komt schoonmaken.’ Het was vreemd en veel te dichtbij.

Hij beet op zijn lip en ze zag zijn mondhoek optrekken.

‘Lach je me uit?’ Het schaamrood kroop over haar wangen. Ze probeerde zich terug te trekken, maar werd tegengehouden door de plank die tegen haar ruggengraat drukte.

Zacht duwde hij tegen haar kin, waardoor ze hem weer moest aankijken. Ze wist dat er regels waren voor oogcontact, die had ze moeten leren. Langzaam tot drie tellen. Dan dachten mensen niet dat je iets te verbergen had. Langer dan drie tellen en mensen voelden zich ongemakkelijk. Ze was er eigenlijk best goed in geworden, maar nu lukte het haar niet. Ze wilde niet zien wat hij van haar vond. Dus sloot ze haar ogen.

‘Ik moest lachen om je analogie. Je bent grappig.’

‘O.’ Stiekem gluurde ze even naar hem. Hij leek oprecht. Mensen zeiden wel vaker dat ze haar grappig vonden, maar ze had eigenlijk nooit zo goed begrepen waarom. Ze was helemaal niet grappig. Het gebeurde per ongeluk.

‘Waarom denk je niet aan mijn strelingen in plaats van haaien die naar de tandarts gaan? Concentreer je op het gevoel. Geef je me nog een kans?’

Ze knikte. Daarvoor was hij tenslotte hier.

Hij boog zich weer naar haar toe, en ze balde haar vuisten en drukte die tegen zijn borst. Maar hij kuste haar op dezelfde manier als eerst, zonder tong. Meer heerlijke zoenen zonder tong. Dit kon ze. Dit vond ze fijn. Door de kussen voelde ze zich ontspannen. Zelfs haar handen werden losser.

Toen voelde ze iets nats en warmes over haar onderlip glijden. Zijn tong. Ze wist dat het zijn tong was, maar door al die kussen drong het amper tot haar door. Nog een streling. Het gevoel verspreidde zich door haar hele lichaam. Nog meer kussen. Tussendoor voelde

ze de strelingen van zijn tong en die deden haar hele huid tintelen.

Niet veel later verleidde hij haar hele mond, bovenlip en onderlip, zelfs het holletje boven haar bovenlip. Misschien dat ze haar eigen mond wel een beetje zou openen. Misschien wilde ze wel dat hij verderging. Maar dat deed hij niet. Die kussen met gesloten mond waren niet genoeg meer. Ze probeerde zelf zijn tong bij haar binnen te halen, maar dat stond hij niet toe. De strelingen van zijn tong op haar lippen maakte haar gek. Toen kwam hij heel even bij haar binnen. Uit frustratie kneepte ze in zijn schouders.

Het gebeurde weer en weer en weer. Hij gaf haar een voorproefje van zijn zoute, warme tong en trok zich dan weer terug. Voordat ze het zelf doorhad, gleed haar eigen tong zijn mond in. Ze kon hem proeven en het was alsof iemand vlinders in haar buik had losgelaten. Haar benen konden haar niet meer overeind houden, maar gelukkig hield hij haar stevig vast.

Zacht zoog hij op haar onderlip en kustte haar vervolgens weer. Het duizelde haar en het was alsof ze geen lucht meer kreeg.

Ze snakte naar adem en zei: 'Wauw, je smaakt heerlijk.'

Even bleef hij vol verlangen naar haar mond kijken. Toen herpakte hij zichzelf en glimlachte. Wat had ze die rode lippen graag weer gezoend.

'Zeg je altijd precies wat je denkt?'

'Dat, of helemaal niets.' Hoezeer ze ook haar best deed, ze kon er niets aan doen. Haar hoofd was gewoon niet gemaakt voor verfijnde sociale interactie.

'Ik vind het fijn te horen wat je denkt. Zeker als ik je zoen.' Maar in plaats van zoenen, deed hij een stap terug en trok haar aan haar hand mee. 'Kom, ik wil niet dat je blauwe plekken krijgt van die plank.'

Nu pas merkte ze dat het harde graniet in haar rug boorde. Ze liet zich door hem de badkamer uit leiden. Even keek ze naar haar spiegelbeeld. Die vrouw met rode wangen en wilde haren herkende ze helemaal niet. Ze kon maar niet geloven dat ze van een zoen had genoten. Kon ze de volgende stap dan ook aan.